

som jo ikke er indbefattet i den Subvention, som Selskabet hidtil oppebærer, forlanger det yderligere 15,000 Kr. Det er altsaa disse Penge, der er Tale om under den anførte Post B. 1: h., og jeg skal anbefale det høje Ting at give den forlangte Bevilling. Postforbindelsen og Forbindelsen i det hele for Langelands Vedkommende vil derved i ret betydelig Grad blive forbedret, og det forekommer mig, at Langeland foreløbig har Krav paa Velvilje og Hensynsfuldhed fra Lovgivningsmagtens Side, da det hidtil har været ret stedmoderlig behandlet, hvad Forbindelsen med Omverdenen angaar. Og jeg er end yderligere af den Mening, at Langeland vil beholde dette Krav over for Lovgivningsmagten, indtil vi endelig opfylder dets Bæring og give det en fast Jærnbanelforbindelse over Taasinge til Svendborg; først da kan det siges, at Befolkningen paa denne frugtbare Ø vil være bleven ligestillet med Indbyggerne i de fleste andre Egne her i Landet. Jeg anbefaler da, som sagt, denne Bevilling paa det bedste.

Sluttelig skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger af politisk Natur. Den ærede Finansminister udtalte i Gaar, at han for sit Vedkommende ogsaa satte overordentlig Pris paa, at den Skattereform, som man har krævet saa længe her i Landet og ønsket saa stærkt, nu maatte blive gennemført. Det er naturligvis en Glæde at høre den ærede Finansminister udtale sig paa den Maade, men før man ret kan bestemme Værdien af denne Udtalelse, maa vi jo naturligvis først se de Skatte-lovforslag, som Regeringen har under Udarbejdelse, og som den rimeligvis ret snart forelægger her i Tinget. Det er jo ikke nok, at man faar at vide, at den høje Regering i al Almindelighed ønsker en Skattereform; Hovedspørgsmaalet er jo i Virkeligheden dette: Hvorledes kommer den Skattereform til at se ud, som den høje Regering vil bringe i Forslag og kunne gaa med til at gennemføre. Der er de foregaaende Dage fra ærede Medlemmer af forskellige politiske Løjre ligeledes fremsat Ønske om, at Skattereformen nu i denne Samling maatte blive gennemført, den 5te Samling, hvori dette store betydningsfulde Spørgsmaal har foreligget til Behandling her i Rigsdagen. Jeg skal af disse ærede Medlemmer nævne de ærede Medlemmer for Ringkøbing (J. C. Christensen) og Ebeltoft (Neergaard) og ligeledes det ærede Medlem for Odense (Scavenius). Om disse ærede Medlemmer ved man jo, hvad de tænke paa, naar de her

i dette Ting fremsætte Ønsket om, at det maa lykkes at faa Skattereformen gennemført; det, de tænke paa, er naturligvis disse 4 Forslag til Skattereformer, som allerede ere forelagte og omdelte i dette Ting, Forslag, som hvile paa det Grundlag, som den parlamentariske Kommission gennem sit Arbejde i Sommer er naaet til. Jeg vil sige, at disse sidste Udtalelser kan jeg aldeles ubetinget slutte mig til; det forekommer ogsaa mig, at nu maa vi se at komme til et Resultat paa dette Omraade, nu maa vi se at faa bragt et positivt Udbytte til Veje ud af vort Arbejde paa denne Sag i Løbet af saa mange Aar, og jeg nærer ligesom de ærede Medlemmer, der have udtalt sig om denne Sag, det Haab, at den 5te Samling skal bringe en endelig Løsning, saaledes at den i en vis Forstand bliver den sidste, hvori Skattereformen kommer til at foreligge i det Omfang, som den hidtil har foreligget. Det forekommer mig, at det kan være nødvendigt — i alt Fald ud fra min Opfattelse er det nødvendigt — at betone i Særdeleshed en Ting: Denne Samling kunde passende, forekommer det mig, have til Devise: Gennemførelsen af Skattereformen. Jeg vil ønske, at Arbejdet paa Gennemførelsen af denne Reform maatte blive den Tap, hvorom alt i Virkeligheden kommer til at dreje sig, at alle andre Lovgivningsspørgsmaal, som ville komme til Behandling her i Rigsdagen i Løbet af Samlingen, fra alle Sider maatte blive betragtede som Smaating i Sammenligning dermed. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Forholdene ville udvikle sig saaledes, at det bliver saadan, og jeg vil hilse en saadan Udvikling, hvad Stemning og Opfattelse i det høje Ting angaar, med Glæde. Men naar det vil gaa saaledes, saa mener jeg ogsaa at kunne forudsige, at der i alt Fald i den første Del af denne Rigsdagssamling, tilsyneladende kun vil blive arbejdet lidt paa Løsningen af de forskellige andre politiske Spørgsmaal, som ere eller som i nær Fremtid ville blive forelagte her. Der var i Gaar Tale om, at den højttærede Finansminister for sit Vedkommende satte megen Pris paa Lønningsforhøjelser til de underordnede Funktionærer i Statens Tjeneste, Postvæsenets, Jærnbanevæsenets Funktionærer og andre. Jeg deler ganske dette Ønske, endogsaa i overordentlig høj Grad, men jeg har paa Fornemmelsen, at det slet ikke kan hjælpe at tale om Gennemførelse af den Slags Reformer, saa længe det store Skatte-lovspørgsmaal ligger